

přesahuje, a pouhý rozum zde neobstojí. Panika, strach, zavalení vztekem, propadání touhám, stejně jako nenávisti – to všechno jsou okamžiky, kdy jsme tváří v tvář vlastní přirozenosti jen ve vleku událostí. Člověk jako zvíře by pud prostě následoval. To by ovšem zřejmě nikdy nevznikla žádná civilizace, kultura ani morálka. V podobě cesty od původní (zvířecí) přirozenosti, přes vše lidské až k ideálům, které nás přesahují, je před nás osobně, stejně jako před celou společnost, postaveno těžké břemeno.

I dnešní člověk se ocitl uprostřed věčného konfliktu, neboť řešení kolize mezi pudovou přirozeností a společenskou normou se v jeho nitru odehrává zas a znova, a to od nepaměti. To, že tento konflikt třeba vyřešili předci, nemůžeme použít jako vlastní řešení, protože bychom šli jen cestou nápodoby, a nikoli cestou vlastní. Zůstali bychom jen „synem nebo dcerou“, ale nebyli bychom sami sebou! Děsivou vnitřní situaci lze velmi dobře připodobnit souboji s drakem či jinou nestvůrou. To je velikost úkolu, před kterým stojíme. Staří věděli, a my jsme již zapomněli.

Cykly vývoje lidské duše neprobíhají zcela nahodile a chaoticky, ale pohybují se spíše po určitých typech drah, podobně jako tramvaje jezdí ve svých kolejích. Jejich skrytý smysl se odhaluje až za mrakem strachu a beznaděje a k jeho pochopení je potřeba určitá hloubka náhledu, a to zejména do vlastních skutečných motivací, tužeb i odporu. K hloubce je přitom třeba nejen rozum, ale i cit (bez něhož není účinek dotyku na lidskou duši, a tedy na skutečnost, nikdy opravdový), což je mnohdy hořké, stejně jako smutné. Z chaosu, zmatků a ztracenosti ovšem vzejde nový směr, pokud jsou dosavadní chyby či špatné postoje rozpoznány, a dojde k odpovídající nápravě a změně. Obětovat některé mocenské choutky či mechanismy uspokojení nebývá zrovna jednoduché. Právě zde nám dnes nejvíce chybí smysl oběti a dokola chceme stále všechno, a ještě k tomu víc a víc.

Podobně nejsou reakce na cokoli, co člověk nezná, čeho se bojí či po čem touží, zcela nahodilé, ale opět mají společný jmenovatel v podobě vštípených instinktivních reakcí, které jsou myslí předkládány pomocí apriori dostupných obrazů – archetypů. Oblast

